

flabets Side. Ved Siden heraf foreligger der en Skrivelse fra Dampskibsselskabet, hvori det erklærer, at det ogsaa uden Subvention vil fortsætte Ruten og binde sig til 2 egentlige Farter, og de Billaar, som den ærede Ordfører nævnte med Hensyn til Besørgelsen af Ruten, vil man ogsaa nok, antager jeg, kunne faa fastsat. Det kan jeg imidlertid ikke sige i dette Øjeblik, men Selskabet vil binde sig til en Besørgelse af Ruten to Gange egentlig, hvilket ganske vist er tilstrækkeligt, uden Subvention, naar man vil godtgøre Havnepengene og paa den Maade støtte Ruten Besørgelse, men vel at mærke alene Ruten paa Parkeston. Endvidere vil Selskabet være tilbøjeligt til som nu at nedlægge Fraatten, for saa vidt man vil betale for Nedførelsen. Med andre Ord, Selskabet erklærer, at det vil fastholde den gamle Fragt, den der accepteredes for 3 Aar siden, da der var Tale om at afslutte Kontrakten. Altsaa de samme Fragtsatser, som hidtil have været gældende, vil Selskabet fremdeles lade gælde for Ruten. Det staar altsaa til Ministeren, eller til Ministeren efter Forhandling med Rigsdagen, at opgive, hvilke lavere Satser man ønsker, og saa vederlægge derfor paa den tidligere bestemte Maade. Jeg tvivler ikke paa, at man kan komme til en Ordning af dette Forhold. Subventionen, som nu er 150,000 Kr., skulde altsaa falde bort, men nogle Penge maatte man dog have til Raadighed alligevel for dermed at købe disse Fragtnedførelser, og til dermed at erstatte nogle Havnepenge. Disse sidste kunde man for Esbjergs Vedkommende saa indført under en anden Form, dog derom skal jeg ikke udtale mig, men jeg skal overveje, hvorledes Bevillingen kan omordnes. Det vil altsaa ikke blive „Det forenede Dampskibsselskab“, men Ministeren, der skal have et vist Beløb til sin Raadighed for dermed at bevirke nogle Fragtnedførelser og betale Havnepenge for denne Rute. Jeg skal tage Spørgsmaalet op til nærmere Behandling inden Finanslovens 3dje Behandling. Den ærede Ordfører mente, det kunde ogsaa være heldigt for Ministeren at faa et Tilbud om Overtagelse af Ruten for Statskassens Regning og have Rigsdagen bag ved sig. For det første maa jeg hertil bemærke, at jeg tror ikke, at jeg vil have Rigsdagen bag ved mig, men kun Folketinget, med Hensyn til denne Rute, og dernæst tror jeg, at den ærede Ordfører ser noget fejl paa Sagen; naar han tror, at Ministeren dog vistnok nu vil være noget mere tilbøjelig til at gaa ind paa en saadan Bevilling

end tidligere. da er det en stor Fæsttagelse. Den ærede Ordfører er vistnok i sin private Egenkab som Landmand ret vel i Stand til at følge Forholdenes Udvikling, i det mindste i store Træk, over Esbjerg, og han vil da vide, at hvis Ministeren for 3 Aar siden var gaaet ind paa at anstafte disse Kreaturstatskibe, som der væsentlig var Tale om, til denne Fart, havde man nu ikke haft Brug for dem, eftersom Farten paa Esbjerg i den Tid har antaget en hel anden Karakter. Den ærede Ordfører veed ganske vel, at der nu omtrent ikke gaar Kreaturer paa denne Rute, men Smør, Flæst og andre Sager, saa at altsaa de Skibe, som man havde anskaffet, allerede nu ikke vilde have været tjenlige for Ruten. Et Dampskibsselskab, som har en Flaade til sin Raadighed, kan naturligvis lettere ombytte sine Skibe. Jeg tør sige, det var vel overvejet, at man den Gang gik ind paa det, man gjorde; man skal aldrig gaa ind paa den Slags Stats-Ruter, naar det ikke er nødvendigt, og det er endogsaa godtgjort, hvor unødvendigt det var, da man kan købe sig de Billaar, man vil have paa denne Rute, hvis man finder Anledning til at gaa videre i den Retning. Spørgsmaalet i sin Helhed skal komme under Overvejelse.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ringkjøbing Fjord og et nyt Udlob af den, ville jo ærede Medlemmer finde ikke saa faa Oplysninger i Betænkningen, og det vil formentlig erkendes, at det Løfte, der i Fjor blev givet fra min Side om at lade Sagen undersøge og oplyse, nu er fket Fyldt. Jeg siger ikke, at disse Oplysninger ere videre heldige eller tiltalende, men jeg kan kun sige, at de ere sande, og det er jo Virkeligheden, man skal have for Øje. Det viser sig fremdeles, at Undersøgelserne have bekræftet, at naar man skal have en varig Ordning, en Ordning, som nytter noget, i større Stil, er der Tale om Millioner, hvis man vil gaa ind paa Ofre til dette særlige Formaal. Man kan dog søge en mindre kostbar Ordning, som koster henholdsvis 186,000 og 58,000 Kr.; men der er den Klif ved disse Ordninger, at der kan ikke gives nogen som helst Udfigt til, at det kan give nogen reel Nytte, eller at der kan blive Spørgsmaal om nogen Varighed. Det kunne ærede Medlemmer imidlertid læse sig til i Betænkningen, og jeg skal derfor ikke udmale det videre; jeg kan kun sige, at jeg paa Grundlag af, hvad der foreligger, ikke har troet at kunne forelægge Forslag; men de Oplysninger, der foreligger, er selvfølgelig forelagte til Overvejelse for Ringet. Med Hensyn til Betænkningens Nr. 198, som angaar Opførelsen af forskellige Bygninger ved den tgl.